

Erasmus Ázsia kapujában, Törökországban

„Minek mész te Törökországba és nem valahová Európába?” - kérdezték tőlem sokan indulásom előtt. Most magabiztosan tudok válaszolni, hogy ez az ország a gyönyörű helyeken, finom ételeken, barátságos embereken túl tényleg egy másik világ, ahol tanulni és élni egyedülálló tapasztalat.

Törökországban az Isztambulhoz közeli százezres lakosságú, tengerparton fekvő Yalovába nyertem ösztöndíjat a helyi, 2008-ban alapított egyetemre. Már júniusban felvette velem a kapcsolatot az ottani erasmusos iroda és a külföldieket segítő török diákok. Szeptember hetedikére kellett kiérkeznünk, így már az őszi első hetében búcsút intettem Magyarországnak, hogy a nyarat meghosszabbítva tovább élvezhessem a déli vidékeken. Sokat utaztam már, de teljesen más érzés úgy elhagyni a hazánkat, hogy tudjuk, hosszabb időre és élni megyünk egy addig teljesen idegen helyre. Kellően izgatottan és lelkesen szálltam ki a repülőből, életemben először Ázsia földjén, majd kompozta át az Isztambulhoz közeli városba. Már várt rám az egyik helyi „buddy”, valamint két leendő lakótársam, egy lengyel lány és egy magyar srác. Az első két éjszakát a helyi kollégiumban töltöttük, majd beköltöztünk a saját albérletünkbe, amit nem előre szerveztünk le, hanem kint török segítséggel könnyedén találtunk. Mivel ketten magyarok voltunk egy lengyel lánnyal szemben a lakásban, rögtön szabály lett a kizárólagos angol használat, amit mindig be is tartottunk, elvégre tanulni mentünk. Nagyon jól kijöttünk egymással, bármiféle konfliktus vagy nézeteltérés nélkül éltünk közel öt hónapig. Miskolcra senkit sem ismerve egyedül érkeztem, aminek örültem. Az erasmus akkor éri meg igazán, ha valóban kilépünk kicsit a komfortzónánkból és tapasztaltabbakká, erősebbeké válunk. Azzal, hogy senkit sem ismerünk egy teljesen új helyen, rá vagyunk kényszerítve a mindenkiel való barátkozásra, nyitottságra és nem kell (kényszeresen) igazodnunk egy hazai barátunkhoz, csoporttársunkhoz, teljesen szabadok lehetünk.

Kint tartózkodásunk harmadnapján már találkoztunk az egyetem erasmus koordinátoraival, képviselőivel. Hivatalosak voltunk egy török reggelire, ahol kötetlenül beszélgettünk a kötöttségekről és ismerhettünk meg egymást. Ahogy az első találkozáskor, végig segítőkészen és barátságosan viselkedtek velünk tanáraink és a koordinátorok egyaránt. Októberben szerveztek utazást is nekünk a csodálatos környezeti képződményekkel teli Cappadocciába, amit teljes egészében az erasmus iroda finanszírozott.

Nemzetközi gazdálkodás szakos hallgatóként kifejezetten érdekesnek találtam ezt a geopolitikailag, földrajzilag és kulturálisan is egyedülálló országot, így nagyon élveztem a kinti órákat. Természetesen angol nyelven folyt az oktatás, a tanárok felkészülten, tudásuk átadásában motiváltak, lelkesen tanítottak, megtiszteltetésnek véve, hogy külföldiként látogattam előadásukat. Kedvenc tárgyam a „Közel-Kelet helyzete a világpolitikában” lett, ahol átfogó képet kaptam a napjainkban különös jelentőséggel bíró régióról, még kíváncsibbá téve a téma iránt. Tanultam az Egyesült Államok és Törökország kül- és belpolitikájáról, valamint menedzsment tudományként vezetéselméletet. Felvettem még a törököt, mint idegen nyelvet, amit ha mélyen nem is, de annyira sikerült elsajátítanom, hogy a hétköznapi életben hasznosan tudjam alkalmazni az ott tanultakat. Az évközi beadandóknál, projektmunkáknál könnyen tudtam együttműködni a helyi diákokkal, mindig volt kivel társulni. Európaiként kinézetre eléggé kilógtam a sorból, rögtön kiszúrták, hogy nem oda valósi vagyok, ez azonban számos még könnyebben kezdődő beszélgetést okozott, hátrányos megkülönböztetést soha. Magyarországon hozzá vagyunk szokva, hogy „normálisak” vagyunk érdekes azt érezni, amikor mi vagyunk kisebbségben és pusztán megjelenésünkkel már kilógunk a sorból. Az egyetemen kívüli közösségi élet különösen aktív volt, számos klubhoz és diákkörhöz lehetett csatlakozni, a sportolástól kezdve zenén át a környezetvédelemig. Én végül egy zenekarhoz, focicsapathoz és kerékpár egyesülethez csatlakoztam, ahol nagyon örültek nekem, mint külföldinek és számos kellemes délutánt töltöttünk egymás társaságában.

Habár Yalova egy kis város és erasmusos diákok is szűkebb számban voltunk a szórakozásra mindig sikerült alkalmat keríteni. A lengyel és magyar lakótársamon kívül három spanyol sráccal, három litván és egy amerikai lánnyal töltöttem a szemesztert, valamint a számos hozzánk csapódó, minket segítő török fiatallal. Rengeteg jobbnál jobb kávézó és étteremnek ad otthont a város, így a vízpipázások, teázások, könnyed szórakozások hétköznapivá váltak, hétvégként pedig mikor melyik nemzet rendezett házibulit, amik mindig felejthetetlenre sikerültek, megismerve egymás országait, szokásait és természetesen italait, ételeit. Yalova legnagyobb előnye, hogy csupán egy órányi komp útra van Isztambultól, ami 13 milliós lakosságú világvárosként mindenre nyújt lehetőséget. Ezt a vibráló metropoliszt nem lehet megenni, személy szerint minden második hétvégem ott töltöttem. Önmagában a tény, hogy két kontinensen terül el a város már izgalmas, ha pedig belevetjük magunkat teljesen elvarázsol egyedülálló hangulata. Látnivalók hada vár ránk, éttermek, utcai árusok próbálják tetszésünket elnyerni, a hely úgy nyújtja egy másik világ élményét, hogy közben mégis európaias és fejlett. A sok nemzetközi fiatal miatt nyüzsgő éjszakai élet zajlik a hét minden

napján, menetrendszerűen szerveznek kifejezetten erasmusosoknak bulikat, amelyek közül néhány különösen színvonalasra sikerült. Az első nagy rendezvény szeptemberben a szemeszternyi éjszaka volt, amikor a Boszporusz szoroson, szó szerint Európa és Ázsia között szórakoztunk egy jachton. Emlékezetes maradt a Halloween party és a nemzetek éjszakája, ahol nemzeti lobogónk színeit arcunkra festve buliztunk. A legjobban egy háromnapos antalyai utazás sült el, melyet az ESN törökországi ága szervezett. 500 másik külföldi hallgatóval együtt töltöttünk két éjszakát egy all-inclusive ellátású szállodában a tengerparton. Habár az egész október közepén történt, a dél-törökországi vidéken még bőven tombolt a nyári szezon, 30 fokos meleggel, tűző napsütéssel. Egyéni utazást is sikerült ejteni a kint töltött idő alatt, szeptemberben a szorgalmi időszak azonnal egy hét szünettel kezdődött, a muszlim országok legfontosabb ünnepe, a Bayram miatt. Ezt kihasználva sikerült bejárnom az ország dél-nyugati részét, Antalya környékét. Aspendos, az ókori római kori színház, Myra, az ókeresztény város, ahonnan a Mikulás valójában származik, Ölüdeniz gyönyörű tengerpartja, Imzır nyüzsgő mediterrán városa mind utam részét képezték, egy csodás vénasszonyok nyarát sikerült összehozni. Ölüdeniznél véletlenszerűen odacsapódtam egy nagy erasmusos társasághoz, akik a közeli, csak csónakkal megközelíthető Pillangó-völgyben sátraztak. Velük tartottam egy napra, végig úgy éreztem magam, mintha egy filmben lennék.

Természetesen megkerülhetetlen tény, hogy Törökország egy muszlim ország, ráadásul a napi hírekben az országot vezető Erdogan gyakran negatív kontextusban kerül elő. A rengeteg menekült, oroszokkal való feszült helyzet, merényletek nincsenek jó hatással sem a turizmusra sem a terület megítélésére. Másrészről a sok különbözőség az, amiből a legtöbbet tanulhatunk. Gyakorolni a helyi szokásokat, megélni a változásokat, alkalmazkodni az itteni szabályokhoz, felismerni az eltérésekből fakadó lehetőségeket, nyitott szemmel járva minden ingert tudássá, tapasztalattá alakítani olyan szemlélettel és attitűddel ruház fel, amit nem lehet könyvekből megtanulni. Ismerni a kereszténység utáni második legnagyobb vallás szokásait, a muszlim területeken élők alap felfogását, egymáshoz viszonyulását, tudni, hogy mit szabad és mit nem, néhány szót, alapkifejezést később az üzleti életben, tárgyalásoknál előnybe helyezhet minket. Egy ennyivel másabb kultúrkörben, a hétköznapi életben is sok mindent máshogy végeznek, vannak dolgok, amik itt megtalálhatóak, de otthon nem és ugyanígy fordítva. Rengeteg inger, hatás ér, amik később üzleti ötletekhez vezethetnek, az itt kialakított barátságos, ismertségek pedig kapcsolati tőkeként szolgálhatnak. A folyamatos angol nyelvű kommunikációval szintén sokat tanulhatunk, én gyakorlatilag csak skype-on keresztül beszéltem magyarul, végig idegen nyelveken folyt a kommunikáció.

Erasmus ösztöndíjjal való tanulás a felejthetetlen élményeken és önfelelt szórakozásokon kívül tágabb világszemlélettel, tapasztalatokkal, szélesebb körű tudással, valamint egy erős referenciával ruház fel: közel fél éven keresztül egyedül, egy idegen országban képesek voltunk élni, ügyeinket magunk intézni és alkalmazkodni környezetünkhöz. Mindezt ráadásul javarészt nem a saját pénzünkből megoldani pedig egy olyan lehetőség, amit nem érdemes kihagyni. Azt hogy mennyire élveztem ezt a szemesztert, talán az bizonyítja legjobban, hogy a szakmai gyakorlatomat Isztambulban töltöm, így még egy félévig lehetek részese ennek a varázslatos helynek.

Isztambul, 2016.01.22

Sajó Tamás

1. Profilkép

Háttérben a Kék mecset, vagy más néven Sultanahmet. A monumentumot 1609 és 1616 között építették I. Ahmed utasítására. Érdekessége, hogy hat mecsettel rendelkezik (a képen csak négy látható), Törökországban ezen kívül egy ilyen dzsámi létezik. A kép október végén, könnyed őszi időben készült.

2. Antalya tengerpartja

Szeptemberben még bőven tart a nyár, ezt kihasználva az egyetemi szünet alatt egy hétig utazgattam. Magyaroként a tengerpart mindig különlegességnek számít, ha pedig közel 30 fokos kifejezetten élvezhető is.

3. Aspendos, ókori római színház

A közel kétezer éves aspendosi színházat Marcus Aurelius idején építették és a világ egyik legjobb állapotban maradt antik építményeként tartják számon. A monumentumban 12 000 férőhely van, de ma egyedül járhattam be, köszönhetően az esős időjárásnak.

4. Hagia Szophia

A Hagia Szophia bizánci építésű hajdani ortodox bazilika, melyet később mecsetként használtak, ma pedig múzeumként látogatható. Isztambul legismertebb építménye, amit kívülről is tényleg órákig el lehet nézni, belül pedig felejthetetlen látványt nyújt.

5. Galata híd

Isztambul legkarakteresebb hídja, amely két emeletből áll. Az alsó szinten éttermek sorakoznak, a felsőn pedig a közlekedés megy, villamosok, autók, valamint a híd szélén horgászok, akik jó, rossz időben egyaránt fáradhatatlanul várnak a kapásra. Siker esetén a frissen fogott halakat az alattuk lévő éttermeknek adják, ahol már készül is belül a „balik ekmek” (halas kenyér) az egyik legnépszerűbb helyi étel.

6. Isztambul tetején

A Nagy Bazár belülről hatalmas élmény, 9000 árusával a világ legnagyobb fedett piaca, azonban a tetejéről kivételes kilátás nyílik a városra.

7. A török tea

A törökök mindenhol, minden időben tudnak és szeretnek teát inni. Az ország a világ legnagyobb teafogyasztója, ami nem csoda hiszen tea teát követ, mindennapjaik

szerves része. A jobb éttermekben ingyen adják, ha pedig kínálják nem illik visszautasítani. Természetesen az elején én is cukorral fogyasztottam, azonban a helyiek nyomására rászoktam a nyers tea ivásra. Már nem tudnék cukrot használni.

8. Yalova

Szerencsésen, a tengertől alig száz méterre laktunk, így minden nap kísétálhattam a partra. Csak ülni, nézni a tájat, hallgatni a hullámokat is kikapcsolódást jelentett. Ez volt az első hely, ahol éltem az otthonom után, soha rosszabbat!

9. Erasmusos csapat

Három litván, egy lengyel lány, három spanyol és két magyar srác (a másik magyar srác nincs a képen). Mi kilencen alkottuk az erasmusos csapatot és nagyon örültünk, hogy együtt tölthettünk egy szemesztert. Ahogyan az lenni szokott, nehéz volt a búcsúzkodás és már lázasan szervezzük a nyári „reunion”-t.